

مطالعه اثر تجویز نانوذرات طلا بر ساختار بافت‌شناسی تخدمان موش صحرایی

خدیجه فتاحی^۱، آرمان رستم زاد^{۱*}، سلمان سلطانی^۲، رضا هوشمندفر^۲

۱- گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه ایلام، ایلام، ایران

۲- آزمایشگاه بافت‌شناسی، گروه علوم پایه، دانشگاه ایلام، ایلام، ایران

* مسئول مکاتبات: arostamzad381@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۴/۱۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۱۰/۳۰

چکیده

نانوذرات طلا همانند نانوذرات دیگر دارای خواص کاتالیستی، مغناطیسی، نوری و بیولوژیکی می‌باشد. امروزه، علی‌رغم کاربردهای بسیار وسیع نانومواد، اطلاعات محدودی در زمینه اثرات آنها بر سلامت انسان وجود دارد. هدف از انجام این مطالعه، بررسی ساختار بافت‌شناسی تخدمان رت متعاقب تجویز نانوذرات طلا است. این مطالعه بر روی ۴۰ سر موش صحرایی ماده نژاد ویستار انجام شد. حیوانات به چهار گروه تقسیم شدند، گروه اول: کترل به میزان (۱ میلی لیتر سالین نرمال)، گروه دوم، سوم، چهارم (به ترتیب یک میلی لیتر نانوذره طلا با غلظت ۱۰، ۱۰۰ و ۱۰۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم) را به روش گاواز به مدت ۱۵ روز دریافت نمودند. سپس تخدمان از محوطه شکمی خارج و بعد از توزین، تثیت و آماده سازی مقاطع بافتی سریال شش میکرونی، تغییرات ساختاری تخدمان مطالعه گردید. برطبق این یافته‌ها، بین گروه‌های تحت تیمار با نانوذره طلا و گروه کترل اختلاف معنی‌داری در بافت تخدمان مشاهده نشد. همچنین تفاوت معنی داری بین سه گروه از نظر اندازه تخدمان، تعداد متوسط فولیکول‌های اولیه و ثانویه مشاهده نشد ($P > 0.05$). بنابراین، نانوذرات طلا در این غلظتها و سایز ۶۰ نانومتر تأثیری بر بافت تخدمان رت ندارد.

کلمات کلیدی: تخدمان، موش صحرایی، نانوذره طلا، بافت‌شناسی.

مقدمه

سازگاری بالایی با بدن موجودات زنده دارند. این ویژگی‌های نانوذرات به ویژه نانوذرات طلا، دانشمندان علوم نانومواد را در صدد برآورده که از این ذرات برای تشخیص سریع و آسان سلول‌های سرطانی، دارورسانی هدفمند و گرمادرمانی استفاده کنند (۳). از مهم‌ترین خواص بحث برانگیز نانوذرات طلا اندازه بسیار کوچک و در مقابل فضای سطحی بزرگشان است که باعث افزایش فعالیت‌های شیمیایی و بیولوژیکی، انحلال‌پذیری، تحرک بسیار زیاد در بدن انسان و توانایی نفوذ به غشا سلول است (۱۳).

نانوذرات فلزی امروزه مورد توجه و علاقه خاصی قرار گرفته‌اند و این توجه روز به روز بیشتر شده است. علت این موضوع را می‌توان ویژگی‌های منحصر به فرد این ذرات یعنی اندازه‌ی نانو (10^{-9}) دانست. خصوصیت‌های فیزیکی شیمیایی و الکترو اپتیکی از این ویژگی‌ها به شمار می‌آیند (۲۰). بهدلیل کوچک‌تر بودن اندازه این نانوذرات از سلول و اندامک‌های سلولی، آنها می‌توانند به راحتی به درون این اجزاء نفوذ یابند (۵). نانوذرات توانایی بالایی در جذب و پراکنده کردن نور و همچنین

احتمالاً بار منفی DNA و تک پراکنده‌گی موجب تشییت پایداری بیشتر این نانوذرات می‌گردد (۷). به علاوه با توجه به نتایج پتانسیل زتای بدست آمده، تمامی فرمولاسیون‌های نانوذره‌ای حاصل پایداری مطلوبی داشتند. چون اگر همه ذرات در سوپرانسیون، دارای بارمثبت یا منفی بالایی باشند، هم‌دیگر را دفع می‌کنند و به شکل کلودی می‌شود (۲۱).

تغییرات بافتی تخدمان و به دنبال آن تغییرات عملکردی تخدمان یکی از عوامل مهم در ناباروری‌ها در انسان و حیوانات محسوب می‌شود. در این میان عوامل تغذیه‌ای و محیطی از جمله سموم، داروها و برخی فلزات نقش تعیین‌کننده‌ای دارند. زیرا به راحتی می‌تواند رادیکال‌های مضری ایجاد کند (۱۸).

وانگ و همکاران در سال ۲۰۱۱ نشان دادند، نانوذرات طلا که به صورت خوراکی از طریق دهان به موش-های ماده ویستار داده شده پس از جذب در دستگاه گوارش، قابلیت انتقال به سایر بافت‌های بدن از جمله کبد، طحال، کلیه و ریه را دارند (۱۹).

لذا اگرچه فلز طلا تقریباً با هیچ ترکیب شیمیایی-واکنش نمی‌دهد و پایدارترین فلز در طبیعت، با کم‌ترین اثر بیولوژیکی شناخته شده است (۴).

اما امروزه به دلیل استفاده روز افزون نانوذرات طلا در وسایل آرایشی، کرم‌ها و ماسک‌های صورت، غذا و نوشیدنی‌ها، خمیر دندان و رنگ اتموبیل، وسایل نوری و الکترونیکی و مواد بیوشیمیایی و در زمینه‌های پژوهشی، نگرانی از تأثیر سوء آن در بدن وجود داشته و بنابراین در این پژوهش به بررسی تأثیرات ناشناخته این نانوذره روی بافت تخدمان موش صحراوی نژاد ویستار پرداخته شد.

مواد و روش کار

تهیه محلول نانوذرات طلا: نانوذرات طلا به روش Turkevich ستز شد (۱۴). برای ستز نانوذرات طلا

هرچه ذره کوچک‌تر می‌شود نسبت سطح به حجم آن بیشتر می‌شود و واکنش شیمیایی و بیولوژیکی آن افزایش می‌یابد. واکنش شیمیایی بیشتر نانومواد منجر به افزایش تولید رادیکال‌های آزاد از جمله رادیکال‌های واکنش‌گر اکسیژن (ROS) می‌شود. این رادیکال‌های آزاد به غشای سلول آسیب می‌رسانند و با افزایش پراکسیداسیون لیپیدها و شاخص‌های استرس اکسیداتیو منجر به التهاب بافت و مرگ سلول‌ها می‌شوند (۱۷).

اثرات تجویز این نانوذره با شکل کروی و قطر ۱۰ نانومتر و ۳ غلظت مختلف، توسط دو روش تزریق داخل صفاقی و تماس پوستی، طی ۱۴ روز به موش-های سوری نر انجام گردیده و نهایتاً با بررسی تغییرات میزان آنزیم‌های کبدی (SGOT و SGPT) و بافت کبد و شمارش گلوبول‌های خونی، تأثیر خفیف سمتی آن، با مشاهده اختلال در میزان این دو آنزیم و بافت کبد و همچنین گلوبول‌های قرمز اثبات گردید (۱). احتمالاً ورود نانوذره طلا به سلول یا تعامل آن با سلول در غلظت ۳ ماکرومولار افزایش می‌یابد که باعث ایجاد وقایع بعدی می‌گردد به این طریق که ورود دارو را به سلول افزایش می‌دهد. در غلظت‌های پایین این اثراتفاق می‌افتد.

نانوذره طلا در این غلظت‌ها ممکن است به صورت تک پراکنده درآید و فعالیت خود را بهتر انجام دهد. همچنین مشخص گردیده که نانوذره طلا موجب ایجاد تغییرات ساختاری در لیپوزوم می‌شود به این شکل که اضافه شدن نانوذره طلا منجر به افزایش سیالیت لیپوزوم می‌گردد (۱۶).

نانوذرات طلا فعالیت ساختاری فیلامنت سلول را تغییر می‌دهند. به طور کلی می‌توان نتیجه گرفت که حضور نانوذره طلا در کمپلکس نانوکونژوگه اثرات مثبتی روی کارایی کمپلکس می‌گذارد که این اثرات در غلظت‌های پایین نانوذره طلا بیشتر دیده می‌شود.

گروه تجربی ۲: روزانه مقدار یک میلی‌لیتر محلول نانوذرات طلا با غلظت ۱۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم به صورت گاواز دریافت کردند.

گروه تجربی ۳: روزانه مقدار یک میلی‌لیتر محلول نانوذرات طلا با غلظت ۱۰۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم به صورت گاواز دریافت کردند (۲).

تهیه مقاطع بافتی تخدمان: بعد از ۱۵ روز با انتخاب تعدادی از موش‌های کنترل و تیمار شده از هر گروه، بافت تخدمان را جدا کرده و پس از انجام برش‌ها، مراحل رایج پاساژ بافتی و تهیه مقاطع آسیب‌شناسی، برش‌های پی در پی با ضخامت ۵ میکرون تهیه شد و از هر ۱۰ برش یک مقطع و در مجموع از هر نمونه ۱۰ مقطع توسط رنگ آمیزی هماتوکسیلین- ائوزین (H&E) رنگ‌آمیزی شد. مطالعات پاتولوژی مقاطع بافتی با استفاده از میکروسکوپ نوری دوچشمی مدل Labomed \times 400 و تهیه فتومیکروگرافها با کمک دوربین uv100 (ساخت کشور کره) انجام شد.

آنالیز آماری: در این مطالعه از برنامه آماری SPSS 16 و آزمون آنالیز واریانس یک‌طرفه (ANOVA) جهت مقایسه متغیرهای مورد مطالعه و تست Tukey استفاده شد. نتایج به صورت میانگین \pm خطای معیار ثبت گردید و سطح معنی‌دار آن‌ها در حد ($p < 0.05$) در نظر گرفته شد.

نتایج

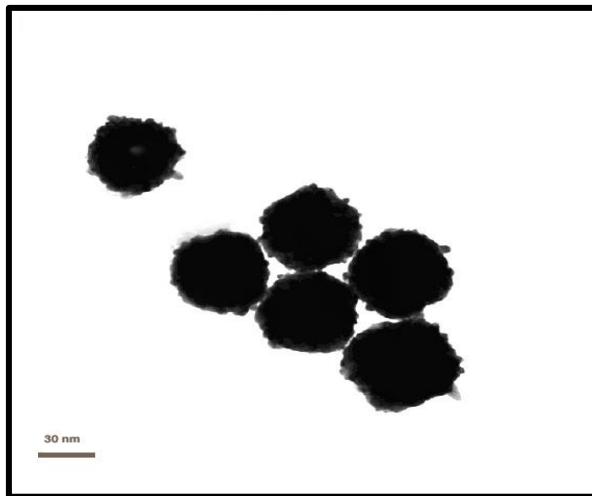
بر اساس نتایج حاصل از مطالعه حاضر مشخص گردید که بافت تخدمان از نظر میانگین قطر و تعداد فولیکول‌های اولیه و ثانویه در گروه‌های تجربی ۱، ۲ و ۳ که نانوذرات طلا را به ترتیب به میزان ۱۰۰، ۱۰۰ و ۱۰۰ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن به روش گاواز دریافت کردند (جدول ۱)، در مقایسه با زیر گروه شاهد مربوطه تغییر معنی‌داری را نشان ندادند ($p < 0.05$) (شکل‌های ۲ تا ۵).

از ۴ HAuCl₄ (آلفالایسر، آمریکا) تری‌سیترات‌سدیم (مرک، آلمان) استفاده شد. برای سنتز نانو ذرات طلا ابتدا ۲/۵ میلی‌لیتر از محلول استوک HAuCl را داخل ارلن ریخته و سپس ۹۲/۵ میلی‌لیتر آب دو بار تقطیر به آن اضافه شد، سپس هات پلیت را روشن‌کرده تا محلول به‌جوش آید، در ادامه، با روشن‌کردن همزن، قطره قطره به میزان ۲/۵ میلی‌لیتر تری‌سیترات‌سدیم اضافه شد و پس از ایجاد رنگ قرمز یاقوتی دستگاه خاموش و محلول مورد نظر، در ظرف تیره در ۴ درجه سانتی‌گراد نگهداری شد. غلظت نانوذرات طلا در این حالت ۰/۵ میلی‌مولار به دست آمد. پس از سانتریفیوژ در دور ۱۲۰۰۰ به مدت ۲۰ دقیقه و خشک کردن نمونه، مقادیر متفاوت نانوذرات طلا تهیه و با استفاده از میکروسکوپ الکترونی عبوری (TEM)، این نانوذرات تأیید شد. در این تحقیق از نانوذرات طلا با اندازه‌ی میانگین ۶۰ نانومتر (۱۱) استفاده شد (شکل ۱).

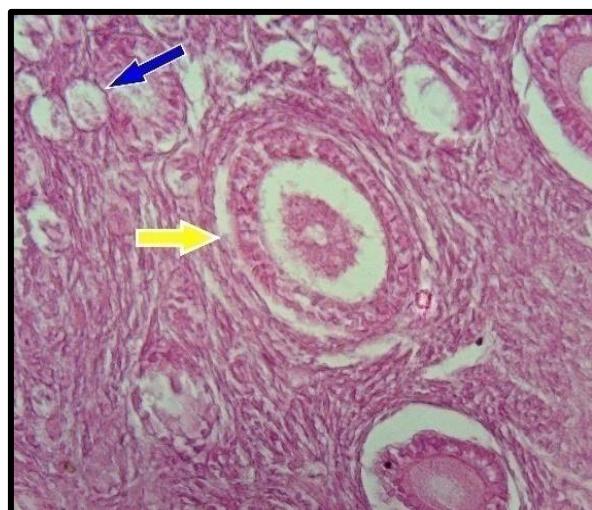
گروه‌بندی و تیمار حیوانات: در این مطالعه تجربی ۴۰ موش صحرایی ماده نژاد ویستار با میانگین وزن ۲۵ \pm ۲۲۵ گرم از دانشکده پیرادامپزشکی دانشگاه ایلام خریداری شد و پس از فراهم کردن شرایط زیستی مناسب (چرخه ۱۲ ساعت روشنایی ۱۲ ساعت تاریکی، دمای بین ۲ \pm ۲ درجه سانتی‌گراد، آب و غذا به طور نامحدود)، به مدت یک هفته به منظور عادت کردن و تطابق با محیط، نگهداری و سپس برای ۱۵ روز متوالی آزمایش شدند. موش‌ها طور تصادفی به چهار گروه ۱۰ تایی تقسیم شدند که شامل:

گروه کنترل: روزانه تنها مقدار یک میلی‌لیتر سرم فیزیولوژی فاقد هر گونه ماده افزودنی به صورت گاواز دریافت کردند.

گروه تجربی ۱: روزانه مقدار یک میلی‌لیتر محلول نانوذرات طلا با غلظت ۱۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم به صورت گاواز دریافت کردند.

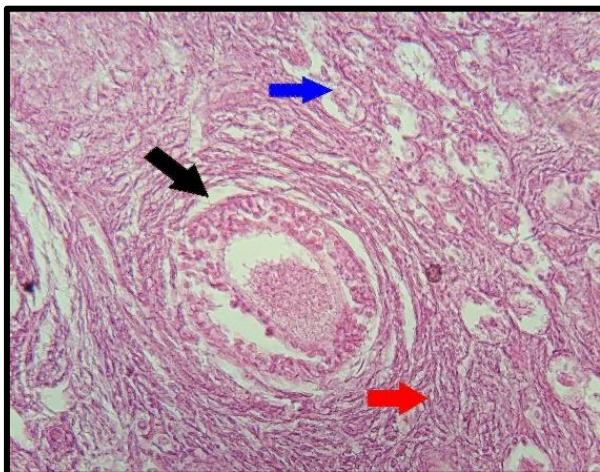
شکل ۱- تصویر میکروسکوپ الکترونی TEM از نانوذرات طلا

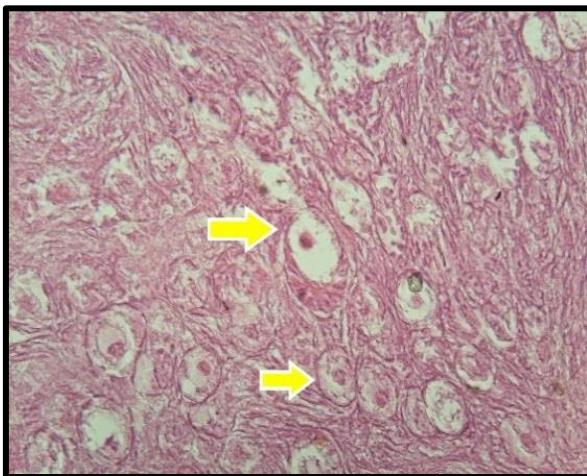
شکل ۲- میکروگراف تخمدان موش صحرایی گروه کنترل. اووسیت اولیه (پیکان زرد)، اووسیت آغازین (پیکان آبی)
(H&E، $\times 40$)

شکل ۳- میکروگراف تخمدان موش صحرایی متعاقب تجویز دوز ۱۰ میلیگرم بر کیلوگرم نانوذرات طلا. در این نمونه بافتی تغییری ایجاد نشده است. اووسیت آغازین (پیکان آبی)- اووسیت اولیه (پیکان زرد)، $\times 40$ (H&E)

شکل ۴- میکروگراف تخدمان موش صحرایی متعاقب تجویز دوز ۱۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم نانوذرات طلا. تغییرات بافتی در این دوز مشاهده نمی‌گردد. بافت همبند (پیکان قرمز)، اووسیت آغازین (پیکان آبی)، اووسیت ثانویه (پیکان مشکی)، (H&E، $\times 40$).

شکل ۵- میکروگراف تخدمان موش صحرایی متعاقب تجویز دوز ۱۰۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم نانوذرات طلا. در این نمونه، سلول‌ها طبیعی و بدون تغییرات می‌باشند (پیکان زرد)، (H&E، $\times 40$).

جدول ۱- میانگین قطر فولیکول‌ها (میکرومتر)، وزن تخدمان و نسبت وزن تخدمان به وزن بدن در گروه‌های مختلف

گروه	قطر فولیکول			
	فولیکول اولیه	فولیکول آغازین	وزن تخدمان (گرم)	وزن تخدمان/وزن موش
کنترل	$57/62 \pm 10/25$	$17/36 \pm 1/35$	$0/00287 \pm 0/0001$	$0/0716 \pm 0/001$
نانوذره طلا (۱۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم)	$54/80 \pm 13/12 *$	$16/95 \pm 1/63 *$	$0/00272 \pm 0/0004 *$	$0/0681 \pm 0/004 *$
نانوذره طلا (۱۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم)	$59/75 \pm 11/09 *$	$17/57 \pm 1/59 *$	$0/00290 \pm 0/0007 *$	$0/0727 \pm 0/007 *$
نانوذره طلا (۱۰۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم)	$55/69 \pm 14/35 *$	$15/89 \pm 1/91 *$	$0/00267 \pm 0/0003 *$	$0/0668 \pm 0/003 *$

وجود علامت ستاره (*) در هر ستون بیانگر عدم وجود اختلاف معنی‌دار گروه‌ها نسبت به گروه کنترل می‌باشد.

بحث

این تحقیق سایز نانوذرات ۳-۱۰۰ نانومتر بوده و در مدت ۲ ماه تزریق انجام شده که با تشریح بافت هیچ عارضه‌ای در کبد و طحال و ریه ایجاد نکرده ولی در سایز ۳۷، ۱۷، ۱۲، ۸ باعث افزایش سلول‌های کوپفر کبدی شده و هم‌چنین در بافت طحال و ریه ایجاد اختلال کرده است (۶).

مطالعات دیگری نیز در مورد اثرات نانوذرات طلا بر بافت‌های مختلف انجام شده است که از این میان می‌توان به مطالعه ال-درینی و همکارانش بر روی بافت مغز موش صحرایی اشاره کرد که نتایج حاصل از این آزمایش نشان داد، نانوذرات طلا که به مدت ۸ هفته به صورت خوراکی به موش‌های نر بالغ داده شد باعث تغییرات وسیع بافتی در قشر مغز، اپیتلیوم شبکه کوروئید، هیالینیزاسیون دیواره عروق و تنوع در آستروگلوزیس شد که به صورت تکثیر آستروسیت‌ها و افزایش اندازه این سلول‌ها دیده می‌شود (۱۰).

نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد نانوذرات طلا هیچ تغییر پاتولوژیکی، پرخونی، افزایش یا کاهش معنی‌دار در تعداد و قطر فولیکول‌های آغازین، اولیه در تخدمان موش‌های صحرایی ماده نژاد ویستار ایجاد نکرد. البته با توجه به نتایج محققان و با توجه به نتایجی که از این مطالعه به دست آمد، در صورتی می‌توان استفاده گسترده‌ای از نانوذرات طلا برای درمان به کار گرفت که چندین سال نه تنها بر روی موش‌های آزمایشگاهی بلکه بر روی سایر حیوانات آزمایشگاهی نظیر هامستر، خوکچه هندی، میمون و باکتریها (۱۲) چنین مطالعات مشابهی نیز انجام گیرد و اثرات درازمدت این نانوذرات بررسی شود. لذا پیشنهاد می‌شود که در مطالعات بعدی با استفاده از تکنیک‌های ردیابی نانوذرات مکانیسم‌های دقیق عبور

هدف از انجام این مطالعه، بررسی ساختار بافت-شناسی تخدمان رت متعاقب تجویز نانوذرات طلا بوده است. برطبق این مطالعه، پس از ۱۵ روز بین گروه‌های تحت تیمار با نانوذره طلا و گروه کنترل اختلاف معنی‌داری در بافت تخدمان مشاهده نشده و بین سه گروه تحت تیمار از نظر اندازه تخدمان، تعداد و قطر متوسط فولیکول‌های اولیه و ثانویه اختلافی مشاهده نشد. لذا می‌توان گفت که نانوذرات طلا تأثیری بر بافت تخدمان ندارد. گرچه تاکنون تحقیقی در رابطه با تأثیر نانوطلای بر بافت تخدمان صورت نگرفته بنابراین نتایج به دست آمده با نتایج دیگری قابل مقایسه نیستند، اما تحقیقات فراوانی درباره اثرات این نانوذره بر دیگر بافت‌ها صورت گرفته است. در بسیاری از پژوهش‌ها، تصاویر میکروسکوپ الکترونی پس از تجویز نانوذرات طلا به بدن نشان داده‌اند که کبد و طحال، دو ارگان بر جسته در تجمع زیستی و متابولیسم نانوذرات طلا به شمار می‌روند (۸). لازگنا-ریوز و همکارانش در سال ۲۰۱۰ میزان تجمع نانوذرات طلا با قطر ۱۲/۵ نانومتر در ارگان‌های بدن، پس از هشت روز تزریق داخل صفاقی به موش‌های سوری را مورد بررسی قرار دادند. مشاهده نانوذرات طلا در سلول‌های کوپفر توسط میکروسکوپ الکترونی، نشان داد که بیشترین تجمع نانوذرات در کبد است (۱۵).

در تحقیقی که توسط دودی و سترکی در سال ۲۰۱۴ انجام شد به بررسی اثرات نانوذرات طلا بر عملکرد کلیه در موش صحرایی پرداختند، این محققین نشان دادند که مصرف این نانوذرات باعث افزایش BUN، کراتین و اوریک اسید شده و از نظر بررسی نمونه بافت کلیه نیز تخریب توبول‌های کلیه مشاهده شده است (۹). در مطالعه‌ای دیگر اثر سمیت نانوذرات طلا بر موش‌های نژاد Balb/c بررسی شده است، در

6. Cai W., Gao T., Hong H., Sun J., 2008. Applications of gold nanoparticles in cancer nanotechnology. *Journal of Nanotechnology, Science and Applications*, 1: 17-32.
7. Coradeghini R., Gioria S., García C.P., Nativo P., Franchini F., Gilliland D., Ponti J., Rossi F., 2013. Size-dependent toxicity and cell interaction mechanisms of gold nanoparticles on mouse fibroblasts. *Toxicology Letters*, 217(3): 205-216.
8. De Jong W.H., Hagens W.I., Krystek P., Burger M.C., Sips A.J., Geertsma R.E., 2008. Particle size-dependent organ distribution of gold nanoparticles after intravenous administration. *Biomaterials*, 29(12): 1912-1919.
9. Doudi M., Setorki M., 2014. The effect of gold nanoparticle on renal function in rats. *Nanomedicine Journal*, 1(3): 171-179
10. EL-Drieny E.A., Sarhan N.I., Bayomy N.A., Elsherbeni S.A., Momta R., Mohamed H., 2015. Histological and immunohistochemical study of the effect of gold nanoparticles on the brain of adult male albino rat. *Journal of Microscopy and Ultrastructure*, 3(4): 181-190.
11. Grace A.N., Pandian K., 2007. Antibacterial efficacy of aminoglycosidic antibiotics protected gold nanoparticles-A brief study. *Colloids and Surfaces A: Physicochemical and Engineering Aspects*, 297(1-3): 63-70.
12. Grace A.N., Pandian K., 2007. Quinolone antibiotic-capped gold nanoparticles and their antibacterial efficacy against gram positive and gram negative organisms. *Journal of Bionanoscience*, 1(2): 96-105.
13. Green V.L., Verma A., Owens R.J., Phillips S.E., Carr S.B., 2011. Structure of New Delhi Metallo- β -Lactamase 1 (NDM-1). *Acta Crystallographica Section F: Structural Biology Crystallization Communications*, 67(10): 1160-1164.

این مواد از سد جفت و پاتوژن‌ضایعات حاصله مورد بررسی قرار بگیرد. همچنین می‌بایست از نظر آلودگی محیط زیست مانند تأثیرات نانوذرات بر روی اکوسیستم‌های آبی و خشکی‌ها و سایر مسائلی که محیط زیست را به مخاطره می‌اندازد، دلایلی بر عدم سمتی این ترکیبات بر روی محیط زیست به اثبات برسد. لذا در نهایت می‌توان گفت پس از در نظر گرفتن تمامی این موارد و با توجه به توان بالقوه نانوذرات طلا در زمینه‌های مختلف پزشکی، داروسازی، صنعت و سایر بخش‌ها می‌توان از آن‌ها به طور وسیع استفاده کرد.

منابع

1. ضیایی قهنویه، م.، ۱۳۹۱. اثرات نانوذرات طلا بر تغییرات گلبول‌های خونی و آنزیم‌های کبدی (SGOT) و تغییرات بافت کبد در موش‌های سوری نر، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور مرکز تهران، ایران.
2. Afzali D., Zarei S., Fathirad F., Mostafavi A., 2014. Gold nanoparticles modified carbon paste electrode for differential pulse voltammetric determination of eugenol. *Materials Science and Engineering*, 43(1): 97-101.
3. Aruguete D.M., Hochella M.F., 2010. Bacteria-nanoparticle interactions and their environmental implications. *Environmental Chemistry*, 7(1): 3-9.
4. Batty J., Leavitt R.A., Biondo N., Polin D., 1990. An ecotoxicological study of population of the white foot mouse (*peromyscus leucopus*) in halting a polychlorinated biphenyls contaminated area. *Archives of Environmental Contamination and Toxicology*, 19(2): 283-290.
5. Buzea C., Pacheco H., Robbie K., 2007. Nanomaterials and nanoparticles: Sources and toxicity. *Biointerphases*, 2(4): MR17-72.

18. Siddique A., Kowdley K.V., 2012. Review article: The irons overload syndromes. *Alimentary Pharmacology & Therapeutics*, 35(8): 876-893.
19. Wang L.M., Shen Y., Zhang H.F., Wang J.C., Ding Y., Qing W.T., 2011. Effect of nanogold particles surface modification on antibacterial properties of cotton fabrics. *Journal of Fiber Bioengineering and Informatics*, 3(4): 224-230.
20. Wang Y., Herron N., 1991. Nanometer-sized semiconductor clusters: materials synthesis, quantum size effects, and photophysical properties. *The Journal of Physical Chemistry*, 95(2): 525-532.
21. Zarei M., Norouzian D., Chiani M., Ebrahimi H., Mohammadi M., Akbarzadeh, A., 2013. Advantages of paclitaxel -loaded nanoniosomes to nanoliposomal formulation: An in vitro study. *International journal of life sciences biotechnology and pharmacy research*, 2: 335-342.
14. Kimling J., Maier M., Okenve B., Kotaidis V., Ballot H., Plech A., 2006. Turkevich Method for Gold Nanoparticle Synthesis Revisited. *The Journal of Physical Chemistry B*, 110(32): 15700-15707.
15. Lasagna-Reeves C., Gonzalez-Romero D., Barria M.A., Olmedo I., Clos A., Sadagopa Ramanujam V.M., Urayama A., Vergara L., Kogan M.J., Soto C., 2010. Bioaccumulation and toxicity of gold nanoparticles after repeated administration in mice. *Biochemical and Biophysical Research Communications*, 393(4): 649-655.
16. Mady M.M., Fathy M.M., Youssef Y., Khalil W.M., 2012. Biophysical characterization of gold nanoparticles-loaded liposomes. *Physical Medical*, 28(4): 288-295.
17. Najafzadeh H., 2011. Nanotoxicology. (1thed.). Published by Kerdegar. Ahwaz, Iran.